

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

וְאוֹתָם אִישׁ אֶל עֵבֶר פָּנָיו יֵלְכוּ : וְתִשָּׂא אֶת־רוּחַ יְיָ
וַתָּבֵא אֶת־אֵל שַׁעַר בֵּית יְהוָה הַקִּדְמוֹנִי הַפּוֹנֶה קְרִימָה
וְהִנֵּה בִפְתַח הַשַּׁעַר עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ וְאֶרְאֶה
בְּתוֹכָם אֶת־יְאֻזָּנִיָּה בֶן־עֹזַר וְאֶת־פְּלִטְיָהוּ בֶן־בְּנִיָּהוּ
שְׂרֵי הָעָם :

Cap. XI.
Judaeorum
principibus
ob impieta-
tem predi-
cit exci-
dium: piis
autem re-
demtionem
ac prospera
omnia pol-
licetur.

וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים הַחֲשֵׁבִים אֹן
וְהִיעֲצִים עֲצַת רַע בְּעֵיר הַזֹּאת : הָאֲמָרִים לֹא בִקְרוֹב
בְּנוֹת בָּתִּים הֵיא הַסִּיר וְאֲנַחְנוּ הַבָּשָׂר : לִכְן הִנְבֵּא
עֲלֵיהֶם הִנְבֵּא בֶן־אָדָם : וְתַפֵּל עַל־רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי הִ
אָמַר כֹּה־אָמַר יְהוָה כִּן אָמַרְתֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלוֹת
רוּחְכֶם אֲנִי יֹדְעִתִּיָּה : הִרְבִּיתֶם חֲלָלִים בְּעֵיר הַזֹּאת
וּמִלֵּאתֶם חוֹצוֹתֶיהָ חֲלָל : לִכְן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
חֲלָלִים אֲשֶׁר שָׂמַתֶּם בְּתוֹכָהּ הֵמָּה הַבָּשָׂר וְהִיא הַסִּיר
וְאַתְכֶם הוֹצִיא מִתוֹכָהּ חֲרָב יִרְאֶתֶם וְחֲרָב אָבִיא עֲלֵיכֶם
גַּם אֲדֹנָי יְהוִה : וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתוֹכָהּ וְנִתְתִּי אֶתְכֶם
בְּיַד זָרִים וְעָשִׂיתִי בְּכֶם שְׂפָטִים : בַּחֲרָב תִּפְלוּ עַל־גְּבוּל
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפּוֹט אֶתְכֶם וַיֹּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה : הִיא
לֹא־תִהְיֶה לְכֶם לְסִיר וְאַתֶּם תִּהְיוּ בְּתוֹכָהּ לְבָשָׂר אֶל־
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפּוֹט אֶתְכֶם : וַיֹּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר
בַּחֲקִי לֹא־הִלַּכְתֶּם וּמִשְׂפָּטִי לֹא עָשִׂיתֶם וּכְמִשְׂפָּטֵי הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֶיכֶם עָשִׂיתֶם : וַיְהִי כֹה־נִבְּאִי וּפְלִטְיָהוּ
בֶן־בְּנִיָּהוּ מֵת וְאֶפְלַע עַל־פָּנָי וְאֶזְעַק קוֹל גְּדוֹל וְאָמַר אֲהֵה
אֲדֹנָי יְהוִה כֹּלֵה אֶתְּהָ עֲשֵׂה אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל :

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם אַחִיךָ אַחִיךָ
אֲנָשִׁי גְּאֻלְתְּךָ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּלֵה אֲשֶׁר אָמְרוּ לָהֶם
יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם רַחֲקוּ מֵעַל יְהוָה לִנּוּ הִיא נִתְּנָה הָאָרֶץ
לְמוֹרָשָׁה : לִכְן אָמַר כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי
הִרְחַקְתֶּם בְּגוֹיִם וְכִי־הִפְצוֹתִים כְּאַרְצוֹת וְאֵהִי לָהֶם
לְמִקְדָּשׁ

17 למקדש מעט בארצות אשר באו שם: לבן
 אמר כה אמר ארני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים
 ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצותם בהסונתתי
 18 לכם את ארמת ישראל: ובאו שמה והסירו את כל
 19 שקוציה ואר כל תועבתיה ממנה: ונתתי להם לב
 אחר ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרת לי לב האבן
 כ מבשרם ונתתי להם לב בשר: למען בחקתי לכוונות
 משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם
 21 לאלהים: ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך
 22 דרכם בראשם נתתי נאם ארני יהוה: וישאו הכרובים
 את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל
 23 עליהם מלמעלה: ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר
 24 ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר: ורוח נשאתני
 ותבאני כשדימה אל הגולה במראה ברוח אלהים
 כה ויעל מעלי המראה אשר ראיתי: ואדבר אל הגולה
 את כל דברי יהוה אשר הראני:

Cap. XII.
 Regis ac
 procerum
 fuga &
 calamitates
 Prophetico
 anigmatibus
 adumbrantur.

יב ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
 בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא
 ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם:
 3 ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגולה
 יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם
 4 אולי יראו כי בית מרי המה: והוצאת כליך ככלי גולה
 יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצא
 6 הגולה: לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו: לעיניהם
 על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה
 7 את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל: ואעש כן
 כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב
 חתרת לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי
 לב 111 3 1 לעיניהם